

Ἐπεὶ ἀφίκοντο εἰς τὴν
τοῦ ἀδελφοῦ οἰκίαν, ὁ
Δικαιοπόλις ἔκοψε τὴν θύραν.

ἀφ-ίκοντο < ἀφ-ικνέομαι (ίκ-)
ἔκοψε < κόπτω

ὁ ἱατρός (τοῦ ἱατροῦ)

Ο ΙΑΤΡΟΣ (α)

Ἡ δὲ Μυρρίνη, ἐπεὶ ἔμαθεν ὅτι τυφλός
ἐστὶν ὁ παῖς, δακρύουσα τῷ ἀνδρί, «ὦ
Ζεῦ,» ἔφη, «τί δεῖ ἡμᾶς ποιεῖν; Τοῖς θεοῖς
εὐχου βοηθεῖν ἡμῖν.» Ὁ δὲ Δικαιοπόλις,
«ἀλλὰ δεῖ ἡμᾶς τὸν παῖδα φέρειν παρὰ
ἱατρόν τινα,» ἔφη. «ἀλλ' ἐσπέρᾳ ἤδη
γίγνεται. Νῦν οὖν δεῖ πρὸς τὴν τοῦ
ἀδελφοῦ οἰκίαν σπεύδειν καὶ αἰτεῖν
αὐτὸν ἡμᾶς δέχεσθαι. Αὔριον δὲ δεῖ
ζητεῖν ἱατρόν.»

10

Βραδέως οὖν τῷ παιδὶ ἡγούμενοι
βαδίζουσι πρὸς τὴν τοῦ ἀδελφοῦ οἰκίαν.

μανθάνω, aor. ἔμαθον ὁ ἀδελφός, τοῦ ἀδελφοῦ
(tema verbal μαθ-) (voc. ὦ ἀδελφε) hermano
aprender, comprender, saber αἰτέω (+ ac. e inf.) pedir
ἔφη dijo

Ἐπεὶ δ' ἀφίκοντο, ὁ μὲν Δικαιοπόλις
ἔκοψε τὴν θύραν. Ὁ δὲ ἀδελφὸς πρὸς τὴν
15 θύραν ἐλθὼν καὶ τὸν Δικαιοπόλιν ἰδὼν,
«χαῖρε, ὦ ἀδελφε,» ἔφη· «πῶς ἔχεις; Σὺ
δέ, ὦ Μυρρίνη, χαῖρε καὶ σύ. Ἀλλ' εἰπετέ
μοι, τί πάσχετε; Διὰ τί οὐκ ἐπανέρχεσθε
εἰς τοὺς ἀγροὺς ἀλλ' ἔτι μένετε ἐν τῷ
20 ἄστει; Ἐσπερά γάρ ἤδη γίγνεται.» Ὁ δὲ
Δικαιοπόλις· «Ἐγὼ μὲν καλῶς ἔχω, ὁ δὲ
παῖς, ἰδοῦ, τυφλὸς γὰρ γέγονεν· οὐδὲν ὄρα.
Πάρεσμεν οὖν αἰτοῦντές σε ἡμᾶς
δέχεσθαι.» Ὁ δὲ ἀδελφὸς ἰδὼν τὸν παῖδα
25 τυφλὸν ὄντα, «ὦ Ζεῦ,» ἔφη, «τί ποτε
ἔπαθεν ὁ παῖς; Εἰσέλθετε καὶ εἰπετέ μοι
τί ἐγένετο.»

Οὕτως εἰπὼν εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὴν
οἰκίαν· οἱ δὲ πάντα τὰ γενόμενα αὐτῷ
30 εἶπον. Ὁ δὲ τὴν γυναῖκα καλῶν, «ἐλθε
δεῦρο,» ἔφη· «πάρεισι γὰρ ὅ τε Δικαι-
όπολις καὶ ἡ Μυρρίνη· ὁ δὲ Φίλιππος
δεινὸν ἔπαθεν· τυφλὸς γὰρ γέγονεν.

ἀφίκοντο < ἀφικνέομαι
ἔκοψε < κόπτω

ὁ Δ. κόπτει
τὴν θύραν
(κόπτω + acc.)

ἐλθὼν < ἔρχομαι (ἐλθ-)
ἰδὼν < ὁράω (ιδ-)
εἰπετέ!

«Πῶς ἔχεις;»
«Ἐγὼ μὲν καλῶς ἔχω, ὁ δὲ παῖς
οὐ καλῶς ἔχει.»

ἔπαθεν < πάσχω (παθ-)
εἰς-ἐλθετε!

ἐγένετο < γίγνομαι (γεν-)

εἰπων < λέγων (εἰπ-)
εἰς-ἤγαγεν < εἰς-άγω (άγαγ-)

γενόμενος, -η, -ον

εἶπον < λέγω (εἰπ-)

καλῶς ἔχω *estoy bien*

γέγονεν *se ha quedado*

τά γενόμενα *lo sucedido*

ὁ γυναικῶν (τοῦ γυναικῶνος)

ὁ ἀνδρῶν (τοῦ ἀνδρῶνος)

γυναικῶν < γυνή : ἐν τῷ
γυναικῶνι αἱ γυναῖκες
οἰκοῦσιν

ἀνδρῶν < ἀνὴρ : ἐν τῷ ἀνδρῶνι
οἱ ἄνδρες οἰκοῦσιν

εἰς-ελθόντες < εἰς-έρχομαι

Κόμιζε οὖν αὐτόν τε καὶ τὰς γυναῖκας
εἰς τὸν γυναικῶνα. Σὺ δέ, ὦ ἄδελφε, ἐλθέ 35
δεῦρο.» Ὁ τε οὖν Δικαιοπόλις καὶ ὁ
ἄδελφός εἰς τὸν ἀνδρῶνα εἰσελθόντες
πολλὰ διαλέγονται σκοποῦντες τί δεῖ
ποιεῖν. Τέλος δὲ ὁ ἄδελφός, «ἄλις λόγων,»
ἔφη· «ἐγὼ σοφὸν ἰατρὸν ἔγνωκα καὶ 40
αὐρίον, εἴ σοι δοκεῖ, κομιῶ ὑμᾶς παρὰ
αὐτόν. Νῦν δέ — ὅψε γάρ ἐστιν — δεῖ
ἡμᾶς καθεύδειν.»

κομίζω *conducir, llevar,*
acompañar

σκοπέω *examinar, considerar*

ἄλις (+ gen.) *basta de...*

ὁ λόγος, τοῦ λόγου
palabra, relato; estudio

ἔγνωκα (< γιγνώσκω)
conozco

δοκεῖ (+ dat. e inf.)
parece, parece bien

κομιῶ *conduciré,*
acompañaré

ὅψε *tarde (adv.)*

Ο ΙΑΤΡΟΣ (β)

Τῇ οὖν ὑστεραίᾳ, ἐπεὶ πρῶτον ἡμέρᾳ
 ἐγένετο, τὰς γυναῖκας ἐν τῇ οἰκίᾳ
 220 λιπόντες ὃ τε Δικαιοπόλις καὶ ὁ ἀδελφὸς
 τὸν Φίλιππον εἰς τὴν ὁδὸν ἤγαγον. Ὁ δὲ
 τῆς τοῦ πατρὸς χειρὸς ἐλάβετο ἀλλ' ὅμως
 πρὸς τοὺς λίθους πταίων πρὸς τὴν γῆν
 κατέπεσεν. Ὁ οὖν πατὴρ αἶρει αὐτὸν καὶ
 225 φέρει. Οὕτως οὖν πορευόμενοι δι' ὀλίγου
 ἀφίκοντο εἰς τὴν τοῦ ἱατροῦ οἰκίαν. Ὁ
 δ' ἀδελφός, «ἰδού,» ἔφη· «εἰς τοῦ ἱατροῦ
 ἦκομεν. Ἐλθε δεῦρο καὶ κόπτε τὴν θύραν.»
 Τοῦτο εἰπὼν ὁ ἀδελφὸς οἴκαδε ἐπανῆλθεν.

Ὁ ἱατρός, «ἐλθε δεῦρο, ὦ
 παῖ,» ἔφη· «τί ἔπαθες; Πῶς
 τυφλὸς ἐγένου;»

Λιπόντες < λείπω

εἰς ... ἤγαγον = εἰσήγαγον
 (εἰσ-άγω)

ἐλάβετο < λαμβάνω

κατέπεσεν < καταπίπτω

εἰς τοῦ ἱατροῦ : εἰς τὴν τοῦ
 ἱατροῦ οἰκίαν

ἐπανῆλθεν < ἐπαν-έρχομαι

τοῦτο esto

ὁ κόραξ (τοῦ κόρακος)

ἦλθεν < ἔρχομαι
προσ-ελθών < προσ-έρχομαι
ἐξ-ελθών < ἐξ-έρχομαι

οὐ σχολή αὐτῷ ἐστίν

ὁ ὀβολός
(τοῦ ὀβολοῦ)

εἰσ-ηγούμενος < εἰσ-ηγέομαι
εἶδεν < ὁράω

Ὁ οὖν Δικαιοπόλις προσελθὼν ἔκοψε 230
τὴν θύρᾱν, ἀλλ'οὐδεὶς ἦλθεν. Ἐπεὶ δ' αὖθις
ἔκοψεν, δοῦλός τις ἐξελθὼν, «βάλλ' ἐς
κόρακας,» ἔφη «τίς ὢν σὺ κόπτεις τὴν
θύρᾱν;» Ὁ δὲ Δικαιοπόλις· «Ἄλλ', ὦ
δαιμόνιε, ἐγὼ εἰμι Δικαιοπόλις· τὸν δὲ 235
παῖδα κομίζω παρὰ τὸν σὸν δεσπότην·
τυφλὸς γὰρ γέγονεν.» Ὁ δὲ δοῦλος·
«Ἄλλ' οὐ σχολή αὐτῷ.» Ὁ δὲ Δικαιοπόλις·
«Ἄλλ' ὅμως κάλει αὐτόν· δεινὰ γὰρ
ἔπαθεν ὁ παῖς· ἀλλὰ μένε, ὦ φίλε.» Καὶ 240
οὕτως εἰπὼν δύο ὀβολοὺς τῷ δούλῳ
παρέσχεν. Ὁ δέ· «Μένετε οὖν ἐνταῦθα.
Ἐγὼ γὰρ τὸν δεσπότην καλῶ, εἴ πως
ἐθέλει ὑμᾶς δέχεσθαι.»

Ὁ τε οὖν πατήρ καὶ ὁ παῖς ὀλίγον τι 245
χρόνον μένουσιν ἐπὶ τῇ θύρᾳ. Ἐπειτα δ' ὁ
δοῦλος ἐξελθὼν, «εἰσέλθετε,» ἔφη· «ὁ γὰρ
δεσπότης ἐθέλει ὑμᾶς δέχεσθαι.» Ὁ οὖν
πατήρ τῷ παιδὶ εἰσηγούμενος τὸν ἱατρὸν
εἶδεν ἐν τῇ αὐλῇ καθιζόμενον. Προσελθὼν 250

βάλλ' ἐς κόρακας (ἐς < εἰς)
vete a los cuervos (al infierno)

ὦ δαιμόνιε ¡amigo mío!,
¡buen hombre!

ἡ σχολή, τῆς σχολῆς
tiempo libre

γέγονεν se ha quedado
καλῶ voy a llamar, llamaré

εἴ πως por si, por si acaso
ὀλίγος, -η, -ον poco

οὖν, «χαῖρε,» ἔφη· «ἐγὼ μὲν εἰμι
Δικαιοπόλις Χολλείδης, κομίζω δὲ παρὰ
σὲ τὸν ἐμὸν παῖδα· δεινὰ γὰρ ἔπαθεν·
τυφλὸς γέγονεν.» Ὁ δὲ ἰατρός· «Δεῦρο
255 ἐλθέ, ὦ παῖ. Τί ἔπαθες; Πῶς τυφλὸς
ἐγένου;» Ὁ μὲν οὖν Δικαιοπόλις πάντα
τῷ ἰατρῷ εἶπεν, ὁ δὲ τοὺς τοῦ παιδὸς
ὀφθαλμοὺς πολὺν χρόνον σκοπεῖ. Τέλος
δέ· «Ἐγὼ μὲν οὐ δύναμαι αὐτὸν ὠφελεῖν.
260 Οὐδὲν γὰρ νοσοῦσιν οἱ ὀφθαλμοί. Οὐκ
οὖν δύνανται ὠφελεῖν οἱ ἄνθρωποι, ἀλλὰ
τοῖς γε θεοῖς πάντα δυνατά. Δεῖ οὖν σε
κομίζειν τὸν παῖδα πρὸς τὴν Ἐπίδαυρον
καὶ τῷ Ἀσκληπιῷ εὐχεσθαι, εἴ πως ἐθέλει
265 αὐτὸν ἰᾶσθαι.» Ὁ δὲ Δικαιοπόλις· «Οἴμοι,
πῶς γὰρ ἔξεστί μοι πένητι ὄντι πρὸς τὴν
Ἐπίδαυρον ἰέναι;» Ὁ δὲ ἰατρός, «σὸν
ἔργον, ὦ ἄνθρωπε,» ἔφη· «χαίρετε.»

Ὁ οὖν Δικαιοπόλις μάλα λυπούμενος
270 βαδίζει πρὸς τὴν θύραν καὶ τῷ παιδί
οἴκαδε ἡγεῖται. Ἀφικόμενος δὲ πάντα τὰ

ὁ Χολλείδης, τοῦ
Χολλείδου Colidas
γέγονεν se ha quedado
ὠφελέω (+ ac.) ayudar
δύναμαι, δύνανται
yo puedo, ellos pueden

νοσέω *enfermar, estar enfermo*
ἰᾶσθαι *curar*
σὸν ἔργον (es) tu problema,
(es) asunto tuyo
λυπέομαι *estar triste, apenado*

ἔ-παθ-ες < πάσχω ἔ-παθ-ο-ν
ἔ-παθ-ε-ς
ἔ-παθ-ε(ν)
ἐ-πάθ-ο-μεν
ἐ-πάθ-ε-τε
ἔ-παθ-ο-ν

ἐγένου < γίγνομαι ἐ-γεν-ό-μην
ἐ-γένου
ἐ-γέν-ε-το
ἐ-γεν-ό-μεθα
ἐ-γέν-ε-σθε
ἐ-γέν-ο-ντο

ὁ Ἀσκληπιός (τοῦ Ἀσκληπίου)
ἡ Ἐπίδαυρος (τῆς Ἐπιδάουρου)

ὁ πένης (τοῦ πένητος) ↔ ἀφνειός

ὁ Δ. λυπεῖται

ἀφικόμενος < ἀφικνέομαι

μαθοῦσα < μανθάνω

μάχομαι + dat.

ὁ μισθός (τοῦ μισθοῦ)

παρασχεῖν < παρέχω

τὸ ἀργύριον
(τοῦ ἀργυρίου)

ὁ ναύκληρος
(τοῦ ναυκλήρου) :
ἀνὴρ ἔχων ναῦν

γενόμενα τῷ ἀδελφῷ εἶπεν. Ἡ δὲ Μυρρίνη
πάντα μαθοῦσα· «Ἔστω· οὐ δυνάμεθα τῇ
ἀνάγκῃ μάχεσθαι. Δεῖ σε οὖν τὸν παῖδα
πρὸς τὴν Ἐπίδauρον κομίζειν.» Ὁ δὲ ²⁷⁵
Δικαιοπόλις, «ἀλλὰ πῶς ἔξεστί μοι, ὦ
γύναι,» ἔφη, «τὸν παῖδα ἐκεῖσε ἄγειν; Δεῖ
γὰρ κατὰ θάλατταν ἰέναι· οὐ γὰρ δύναται
πεζῇ ἰέναι ὁ παῖς τυφλὸς ὢν. Πῶς οὖν
ἔξεσσι τὸν μισθὸν παρασχεῖν τῷ ²⁸⁰
ναυκλήρῳ; Οὐ γὰρ ἐστὶ μοι τὸ ἀργύριον.»

δύναται, δυνάμεθα

puede, podemos

κατὰ θάλατταν *por mar*

πεζῇ *a pie*

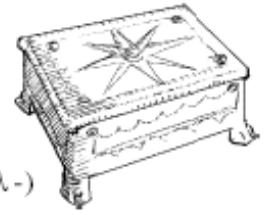
Ὁ δὲ ἀδελφός, «μὴ φρόντιζε, ὦ φίλε,»
 ἔφη. Καὶ πρὸς τὴν κυψέλην ἐλθὼν πέντε
 δραχμὰς ἐξεῖλε καὶ τῷ Δικαιοπόλιδι
 285 παρέσχεν. Ὁ δὲ τὸ ἀργύριον δέχεται καὶ
 μεγάλην χάριν ἔχων, «ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν,»
 ἔφη, «τοὺς θεοὺς εὐχομαι πάντα ἀγαθὰ
 σοι παρέχειν οὕτως εὐφρονι ὄντι.» Οὕτως
 οὖν δοκεῖ αὐτοῖς τῇ ὑστεραίᾳ πρὸς τὸν
 290 Πειραιᾶ σπεύδειν καὶ ναῦν τινα ζητεῖν
 πρὸς τὴν Ἐπίδαυρον μέλλουσιν πλεῖν.

φροντίζω *preocuparse*
 χάριν ἔχω *dar las gracias*

εὐφρων (m. f.), εὐφρον
 (n.), gen. εὐφρονος
benévolo, benigno

ἡ κυψέλη
 (τῆς κυψέλης)
 ἐξ-εῖλε
 < ἐξ-αιρέω (ἐλ-)

ἡ δραχμή (τῆς δραχμῆς)
 (μία δραχμή = ἐξ ὀβολοί)

φίλτατος, φιλτάτη, φίλτατον =
 μάλα φίλος

Πειραιᾶ < Πειραιᾶ

ὁ ἀδελφὸς πέντε
 δραχμὰς ἐκ τῆς
 κυψέλης ἐξ-αιρεῖ

ὁ Πειραιεύς (τὸν Πειραιᾶ,
 τοῦ Πειραιῶς, τῷ Πειραιεῖ)